

den, Kommissionen havde foreslaaet, og i det foreliggende Forslag har den højtærede Erhvervsminister paa et efter min og mit Partis Mening meget væsentligt Punkt foretaget en Afvigelse fra Kommissionsbetænkningen. Det er navnlig om dette Punkt, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger.

Efter Kommissionslovforslaget og det af Handelsminister Jørgen Christensen fremsatte Forslag skulde Tilsynet med Lovens Gennemførelse henlægges under det daværende Handelsministerium, det nuværende Ministerium for Industri, Handel og Søfart. Efter meget indgaaende Forhandlinger i Kommissionen var dens Flertal kommet til det Resultat, at da man her skulde lovgive paa et Omraade, hvor man ikke havde andet at bygge paa end Erfaringer fra Udlandet, vilde det være heldigst at henlægge Tilsynet under Handelsministeriet, da det efter Kommissionens Opfattelse, hvilken Opfattelse jeg deler, var bedst, at Tilsynet laa i et Ministerium. Det er vel nok saaledes, at naar der oprettes en Institution med den Opgave at føre en saadan Lov ud i Livet, vil denne Institution være tilbøjelig til at tage lidt for kraftigt fat, hvorimod man efter min Opfattelse i et Ministerium bedre er i Stand til at afpasse sig efter Forholdene. Mit Parti og jeg har den Opfattelse, at man ogsaa maa have Opmærksomheden henvendt paa dette Omraade, idet det vil være uheldigt at vedtage en Lov, der vil være hindrende for Forsikringselskabernes Arbejde.

Det foreliggende Lovforslag bestemmer, at Tilsynet med Lovens Gennemførelse henlægges til Forsikringsraadet, hvis Formand skal være Formand for den Afdeling af Raadet, der skal føre Tilsyn med Lovens Gennemførelse, medens der i øvrigt skal udnævnes 3 Medlemmer til denne Afdeling. Ganske vist staar der i § 56, at Forsikringselskaberne selv skal bære Udgifterne ved dette Tilsyn. Ingen af os her kan imidlertid vide, hvorledes Selskaberne vil stille sig til denne Bestemmelse, men det faar vi sikkert nok noget at høre om. Det, der mest af alt gør mig betænkelig ved, at Lovens Gennemførelse henlægges under en saadan selvstændig Institution, er, at jeg er bange for, at det skal føre til, at Lovens Bestemmelser bliver ført ud i Livet paa en saadan Maade, at de kan blive hindrende for For-

sikringsvirksomheden. Desuden vil man altid senere, om fornødent, kunne oprette en selvstændig Institution paa dette Omraade. Jeg mener altsaa, at det vil være heldigst at lægge Tilsynet ind under Erhvervsministeriet og saa se, hvorledes Forholdene udvikler sig. Skulde det da skønnes nødvendigt eller ønskeligt at oprette en selvstændig Institution, vil Rigsdagen altid kunne vedtage Bestemmelser i saa Henseende.

Da Lovforslaget er kommet til dette Ting, om jeg saa maa sige i den tolvte Time, bliver der jo ikke Tid til at gennemgaa det i et Udvalg. Jeg forudsætter imidlertid, at det er naturligt, at et saa vigtigt Spørgsmaal henvises til Udvalgsbehandling, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger. Den højtærede Erhvervsminister har sikkert ikke tænkt sig, at Lovforslaget skulde blive til Lov i denne Samling, og vi vil vel da, saafremt Ministeren fremdeles ønsker det ophøjet til Lov, faa et Lovforslag om dette Emne at se igen. Jeg skal tillade mig ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

P. J. Pedersen: Jeg vil udtale min Glæde over, at et Lovforslag som det foreliggende er fremsat for Rigsdagen, og min Forventning om, at det om ikke i denne Rigsdagssamling saa dog snarest muligt maa blive ophøjet til Lov, ud fra den Betragtning, at en Lov, som sigter til at skabe nøjere Tilsyn og Kontrol med Forsikringsvirksomhed, i høj Grad vil virke fremmende paa Forsikringsvirksomheden her i Landet. Forsikringsvirksomhed er jo allerede meget betydeligt udbredt her i Sammenligning med Forholdene i adskillige andre Lande. Dette gælder saavel Forsikring, der sigter til at yde Erstatning for Skade paa Ejendom, som Forsikring for Skade paa Person, Personers svigtende Arbejdsevne og Personers Liv, og denne Forsikring skaber jo for de paagældende en vis Tryghed, men den skaber navnlig, hvad der er af overordentlig Betydning for Samfundet og for Udviklingen af vort Erhvervsliv, en Opsparing af Kapital, som — det kan vi være forvisset om — paa mangfoldige Omraader ikke vilde finde Sted, naar den ikke skete gennem Forsik-